

Poetic Prose in Kalaighnar's Letters: An Analysis of the Dravidian Movement's Ideological, Political, and Ethical Guidance

D. Jebastin,

Ph.D. Research Scholar. Department of Rare Paper Manuscripts,
Tamil University, Thanjavur - 613 010

Email: jebastingd@gmail.com

Abstract:

For over fifty years, Kalaighnar M. Karunanidhi's letters to his 'udanpirappugal' (party cadres/brethren) transcended mere political communication. They served as a repository of the Dravida Munnetra Kazhagam's (DMK) policies and a psychological driving force for grassroots workers. This epistolary literature established a unique style in Tamil political discourse. This paper focuses on the use of poetic prose elements in Kalaighnar's letters. It explores how poetic lines served as a powerful medium to deeply ingrained complex ideological concepts such as rationalism, social justice, integrity, and state autonomy in the minds of readers. Specifically, the study examines the impact of poetic prose in fostering resilience to electoral defeat, tactics for exposing the hypocrisy of political opponents, and the strategy of positioning welfare schemes on two levels: 'history and achievement'. The primary academic objective of this research is to elevate ordinary political activity to the sacredness of sacrifice through emotional language.

Keywords :

Kalaighnar's Letters, Poetic Prose, Dravidian Movement, Social Justice, State Autonomy, Political Ethics, M. Karunanidhi, Epistolary Literature.

References:

1. M. Karunanidhi. *Kalaighnar Kaditham* [Kalaighnar's Letters]. Vol. 1-7. Abirami Nilayam, 1986.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

கலைஞரின் கடிதங்களில் கவிதைநடை: திராவிட இயக்கத்தின் கருத்தியல், அரசியல் மற்றும் அறநெறி வழிகாட்டலின் ஆய்வு

து. ஜெபஸ்டின்,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அரிய கையெழுத்துச் சுவடித்துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613 010.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள், சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தமது 'உடன்பிறப்புகளுக்கு' எழுதிய கடிதங்கள், வெறும் அரசியல் தகவல் பரிமாற்றங்கள் என்ற நிலையைத் தாண்டி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் (தி.மு.க.) கொள்கைக் களஞ்சியமாகவும், களத் தொண்டர்களுக்கான உளவியல் உந்துசக்தியாகவும் செயல்பட்டன. இக்கடித இலக்கியம் தமிழ் அரசியல் உரையாடலில் தனித்துவமான ஒரு பாணியை நிறுவியுள்ளது. இக்கட்டுரை, கலைஞரின் கடிதங்களில் காணப்படும் கவிதைநடைக் கூறுகளின் (Poetic Prose) பயன்பாட்டை மையமாகக் கொள்கிறது.¹ பகுத்தறிவு, சமூக நீதி, நேர்மை, மாநில சுயாட்சி போன்ற சிக்கலான கருத்தியல் கோட்பாடுகளை வாசகர் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிய வைக்க, கவிதை வரிகள் எவ்வாறு சக்திவாய்ந்த ஊடகமாகப் பயன்பட்டன என்பது ஆராயப்படுகிறது. குறிப்பாக, தேர்தலில் தோல்வியைத் தாங்கும் மன உறுதி, அரசியல் எதிர்ப்பாளர்களின் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்தும் யுக்தி, மற்றும் நலத்திட்டங்களை 'சரித்திரம் மற்றும் சாதனை' என்ற இரு தளங்களில் நிலைநிறுத்தும் உத்தி ஆகியவற்றில் கவிதைநடை செலுத்திய தாக்கம் ஆராயப்படுகிறது. உணர்வுபூர்வமான மொழியின் மூலம், சாதாரண அரசியல் செயல்பாட்டைத் தியாகத்தின் புனிதமாக உயர்த்துவதே இவ்வாய்வின் பிரதான கல்விசார் நோக்கம் ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்: கலைஞர் கடிதங்கள், கவிதைநடை, திராவிட இயக்கம், சமூக நீதி, மாநில சுயாட்சி, அரசியல் அறம், மு. கருணாநிதி, கடித இலக்கியம்.

I. முன்னுரை: கடித இலக்கியத்தின் அரசியல் பரிமாணமும் ஆய்வுப் பின்புலமும்

1.1. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கலைஞரின் கடிதங்கள்

கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் கடிதங்கள் தமிழ் அரசியல் மற்றும் இலக்கிய வரலாற்றில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. அவை, பத்திரிகைத் தொடர் கட்டுரைகள் மற்றும் தனிநபர் கடிதங்கள் என்ற இரு நிலைகளையும் கடந்து, ஓர் அரசியல் இயக்கத்தின் 'சார்பு இலக்கியமாக' (Partisan Literature) உருவெடுத்தன. இந்தக் கடிதங்கள், ஒருதலைபட்சமாக இல்லாமல், இயக்கத்தின் வரலாறு, கோட்பாடுகள், அன்றாட நிர்வாக முடிவுகள், மற்றும் தனிப்பட்ட தொண்டர்களின் உளவியல் சிக்கல்களுக்கு வழிகாட்டுதல் எனப் பலதரப்பட்ட பரிமாணங்களை ஒரே நேரத்தில் கையாண்டன.¹ இதன் விளைவாக, இந்தக் கடிதங்கள் வெறும் தகவல் தொடர்புச் சாதனங்களாக மட்டுமல்லாமல், தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் ஓர் 'கருத்தியல் பல்கலைக்கழகமாக' (Ideological University) செயல்பட்டன.

1.2. ஆய்வுக் கேள்விகள் மற்றும் அணுகுமுறை

இந்தக் கட்டுரையின் மைய ஆய்வுக் கேள்வி, கலைஞரின் கடிதங்களில் உள்ள கவிதைநடை, சிக்கலான அரசியல் தத்துவங்களை எளிய வெகுஜன மொழியில் (Mass Vernacular) எவ்வாறு கடத்தியது என்பதாகும். கலைஞர் பயன்படுத்திய கவிதை வரிகள், உவமைகள், மற்றும் உணர்ச்சிபூர்வமான மொழி ஆகியவை எவ்வாறு கருத்தியல் பிணைப்பை ஏற்படுத்தின என்பதை ஆய்வு செய்வதே முதன்மை நோக்கமாகும். மூல உரையில் உள்ள கருத்தியல் பிரிவுகளும், மேற்கோள் குறியீடுகளும் (க.க.1 முதல் க.க.7 வரை) ¹ கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்கு (Thematic Analysis) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அரசியல் செயல்பாடு என்பது பெரும்பாலும் கடினமான நிர்வாகத் தீர்வுகளையும், தேர்தல் தோல்விகளின் சோர்வையும் தரக்கூடியது. இருப்பினும், கலைஞரின் கடிதங்களில் கவிதைநடை கலக்கப்படுவதால், அரசியல் செயல்பாடு கலைநயமிக்கதாக மாறி, போராட்டத்தை ஒரு புனிதமான காதல் அல்லது தியாகமாக உணர வைக்கிறது. இது, சாதாரண அரசியல் தகவல் தொடர்பை உயரிய அரசியல் இலக்கியமாக மாற்றுவதன் மூலம், தொண்டர்களுக்கு நீடித்த நினைவாற்றலையும், அழகியல் மதிப்பையும் அளிக்கிறது.¹

II. கவிதைநடை என்னும் உளவியல் உத்தி: தொண்டர்களுக்கு உத்வேகம் அளிக்கும் கலை

2.1. உந்துதலும் எழுச்சியும்

கலைஞரின் கடிதங்களில் கவிதைநடையின் முதன்மை நோக்கம், 'படிப்பவர் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி தந்து எழுச்சி நடைபோட வைப்பது' ஆகும்.¹ இந்தக் கலைநயமிக்க உரைநடை, அரசியல் செயல்பாட்டை ஒரு சுமையான கடமையாக அல்லாமல், உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சியான பங்களிப்பாக மாற்றுகிறது. பகுத்தறிவும், சமூகநீதியும் இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளாக இருந்தாலும், அக்கொள்கைகள் கவிதை நடையில் பொழியும்போது, அவை அறிவுக்கு மட்டும் அல்லாமல் உணர்ச்சிக்கும் விருந்தாகின்றன.

2.2. தோல்வியை எதிர்கொள்ளும் தத்துவம்

மாநகராட்சித் தேர்தலில் தோல்வி அடைந்த சூழலை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்போது, கலைஞர் தனது கடிதங்களில் சோர்ந்துவிடாதபடி அறிவுறுத்துகிறார். தோல்விக்கான காரணத்தை ஆராய்ந்து, அதனைக் கண்டறிந்து, களையெடுத்துச் சரிசெய்து, 'மீண்டும் முயன்றுகொண்டே இரு' என்று பணிக்கிறார்.¹ தோல்வி அடைந்த தொண்டனுக்கு அளிக்கப்படும் உளவியல் ஆதரவை, சுறுசுறுப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான முயற்சி எனும் கருப்பொருட்களைத் தாங்கிய ஒரு கவிதை மூலம் வழங்குகிறார்.

"அதனால் ஆமை முயலாகிவிடுமா?

ஆகாது; ஆகவே ஆகாது!

முயலே! முன்போல சுறுசுறுப்பாக இரு!

துடிப்போடு செயலாற்று

தொண்டுள்ளம் உன் சொத்து

பண்புள்ளம் உன் செல்வம்" (க.க.1,க.எண்.7,பக்.35) ¹

இந்தக் கவிதை வரிகள், தோல்வி என்பது ஒரு முடிவல்ல, மாறாக அடுத்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பம் என்ற நேர்மறை உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும், தொண்டனின் மதிப்பை பதவி அல்லது

வெற்றியால் அல்லாமல், அவனது 'தொண்டுள்ளம்' மற்றும் 'பண்புள்ளம்' ஆகிய அறநெறிப் பண்புகளால் அளவிட வேண்டும் என்ற புதிய வரையறையை வழங்குகின்றன.¹

2.3. சோதனைதான் சாதனைப் படைக்கத்தூண்டும்

அரசியல் மற்றும் பொது வாழ்வில் சோர்வு நேரும்போது, கலைஞரின் கவிதைநடை உந்துசக்தியாக மாறுகிறது. அவர் பண்டித நேருவின் கருத்தைப் பயன்படுத்தி, வாழ்வில் சலிப்புத் தட்டாமல் இருக்க, சோதனைகள் (Challenges) அவசியம் என்றும், அவற்றைச் சமாளிப்பதன் மூலம் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஏற்படும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.¹ இந்தத் தத்துவார்த்தக் கருத்து, தனிப்பட்ட போராட்டங்களை ஓர் இலக்கை நோக்கிய பயணத்தின் தவிர்க்க முடியாத அங்கமாகப் பார்க்கச் செய்கிறது.

அண்ணன்-தம்பிக்கு இடையேயான அழியாத பாசத்தின் சின்னமாக இத்தகைய கடிதங்கள் விளங்குகின்றன. போராட்டங்களின் அவசியத்தை உணர்த்த, கலைஞர் பயன்படுத்தும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான உவமை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது:

"காதல் என்பது எளிதானதா?

கண்ணீருக்குப் பின்தானே

கழுத்தில் தாலி ஏறும்?" (க.க.7,க.எண்.228,பக்.39) 1

இந்தக் கவிதை, அரசியல் போராட்டத்தை (கண்ணீர்) ஒரு புனிதமான இலக்கின் (தாலி/சாதனை) அங்கமாக உணர வைக்கிறது. இதன் மூலம், தொண்டர்கள் தங்கள் முயற்சிகளைப் பணியின் அழுத்தத்தில் இருந்து விடுவித்து, போராட்டத்தை ஒரு மகத்தான தியாகமாக உணர வைக்கிறார்.

III. திராவிட இயக்கத்தின் கருத்தியல் அடித்தளங்கள்: கொள்கையே ஆவி, பதவியே அணிகலன்

3.1. திராவிடக் கொள்கைகளின் மையப்படுத்தல்

கடிதங்களின் தொடக்கத்திலேயே திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் முழக்கங்களாக நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன. 'பகுத்தறிவு பளிச்சிடும்! சமூகநீதி என்னும் சங்கு முழங்கும்!' என்ற வரிகள், கழகத்தின் செயல்பாடுகள் எப்போதும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையுடனும், சமூகநீதி நோக்குடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.¹ இக்கடிதங்கள், ஏழையின் வாழ்வை அபகரிக்காமல், சமத்துவம் பெற அனைவரும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கும் வழிகாட்டல்களாகச் செயல்படுகின்றன.

3.2. கொள்கைக்கும் பதவிக்கும் உள்ள வரையறை

கலைஞரின் கடிதங்களின் மிக முக்கியமான கருத்தியல் பங்களிப்பு, இயக்கத்தின் நீண்டகால ஸ்திரத்தன்மைக்காக, கொள்கைக்கும் பதவிக்குமான வேறுபாட்டை வரையறுப்பது ஆகும். இலட்சியங்களை நிறைவேற்றவே கழகத்தில் உள்ளோம், பதவிக்காக அல்ல என்று தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம், அரசியல் அதிகாரத்தின் தற்காலிக இழப்புகள் இயக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தைப் பாதிக்காது என்று தொண்டர்களுக்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

அவர் கூறும் கொள்கை/பதவிக்கான வரையறை, கழகத்தின் உட்கட்சிச் சண்டைகளில் இருந்து கருத்தியல் தூய்மையைப் பாதுகாக்கும் ஒரு தத்துவார்த்த ஆயுதமாகப் பார்க்கப்படுகிறது:

"அமைப்பு ரீதியான கழகம்!

ஆடை அணிந்துள்ள உடலைப்போல!

அதில் ஆவி நிகர்த்தது கொள்கை

பதவி என்பது அணிகலன்!

அணிகலன் இன்றி வாழமுடியும்!

கொள்கையில்லையேல் ஆவி இல்லை!

ஆடையில்லையேல் மானம் போகும்!" (க.க.5,க.எண்.154,பக்.17) 1

இந்த வரையறையின்படி, பதவி இழப்பு என்பது தற்காலிகமாக இருக்கலாம், ஆனால் கொள்கை இழப்பு என்பது இயக்கத்தின் மரணத்துக்கு ஈடானது. இந்தத் தத்துவார்த்த அணுகுமுறை, தொண்டர்கள் அரசியல் பதவியை இழக்கும்போதும், அல்லது உட்கட்சி சலசலப்புகள் ஏற்படும்போதும், கொள்கையே முதன்மையானது என்று நிலைநிறுத்தி, இயக்கத்தின் பிளவைத் தடுக்கிறது.

3.3. மன்னிப்பும் கடமைக்கான அழைப்பும்

அண்ணாவின் வழியில் 'கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு' எனும் அறவழியைவிட்டு விலகிச் சென்றவர்கள் கூட, மீண்டும் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்குத் துணை நிற்க அழைக்கப்படுகிறார்கள்.¹ தேர்தல் களத்தில் தொண்டனுடன் நின்று அறிவுரை கூறிய அண்ணனை நினைவுகூர்ந்து, தடமாறிய தம்பிகளை மன்னித்து ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கலைஞர் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த மன்னிக்கும் குணம், இயக்கத்தின் இலட்சியப் பயணத்திற்குத் தடையாக இருந்தவர்கள் மீது தனிப்பட்ட பழிவாங்கும் உணர்வைத் தவிர்க்கிறது. தடிகொண்டு தாக்கி உயிர் பறிக்க வந்தவர்களையும், இழிந்த வார்த்தைகளால் அர்ச்சித்தவர்களையும், உருவு கண்டு பழித்தவர்களையும் மன்னித்து, அவர்கள் அனைவரையும் மீண்டும் கடமையை ஆற்ற அழைக்கிறார்.¹ இதன் மூலம், கழகம் என்பது ஒரு தலைவரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிர்வாக அமைப்பு என்பதை விட, அது அறநெறி சார்ந்து, மன்னிக்கும் பாங்குடைய ஒரு திராவிடக் குடும்பம் என்ற நிலைப்பாடு உறுதி செய்யப்படுகிறது.

IV. அரசியல் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளும் யுக்திகள் மற்றும் நேர்மையின் அவசியம்

4.1. போலித்தனம் மீதான தாக்குதல்

கலைஞரின் கடிதங்களில், அரசியல் எதிர்ப்பாளர்களை எதிர்கொள்வதற்கான கடுமையான யுக்திகள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாழ்வில் நேர்மையும் நாணயமும் மிக அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த, அவர் உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசும் உள்ளம் படைத்தவர்களை நம்பி மோசம் போய்விடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கிறார்.¹

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமனின் பேச்சை உதாரணமாகக் காட்டி, அவரது வார்த்தைகளில் இனிமை இருப்பதுபோல் தெரிந்தாலும், அதில் கடுஞ்சொல் அல்லது வஞ்சகம் ஒளிந்திருப்பதை கவிதைநடை மூலம் அம்பலப்படுத்துகிறார்:

"கருத்திருமன் பேச்சோ!

தேன் பாகெனும் பேச்சு!

ஆனால் அதிலே தேளின் விஷம்!"

"தென்றல்போல வார்த்தைகள்!

ஆனால் தீயினும் கொடிய நினைவுகள்

நயமிகு மொழிகள்! அய்யோ!

அத்தனையும் நச்சு எண்ணத்துடன்!" (க.க.1,க.எண்.24,பக்.118, 120) 1

தேளின் விஷம் போன்ற படிமங்களைப் பயன்படுத்துவது, எதிர்ப்பாளர்களைத் தெளிவாக "நல்லவர் அல்லாதவர்" என்று வரையறுக்கிறது. இது தொண்டர்களுக்குப் பொதுவாழ்வில் நேர்மையின் அவசியத்தை உணர்த்துவதுடன், எதிர்ப்பாளர்களின் விமர்சனங்களை உள்வாங்கிக் குழப்பம் அடையாமல் இருக்க உதவுகிறது.

4.2. அறநெறிப் போர் மற்றும் விமரிசனம்

அண்ணா சிகிச்சை நிதி குறித்த அரசியல் மோசடிக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கண்டிக்கும் கலைஞர், குற்றஞ்சாட்டுபவர்களையே மோசடிக்காரராகச் சித்தரிக்கிறார். தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்கு அரசுப் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டவர்களைப் பார்த்து, நேர்மையுடன் இருப்பவர்களை மோசடிக்காரர் என்று சொல்வது நியாயமற்றது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். இது, 'மொட்டைத் தலையான நீங்கள் கூந்தல் உள்ள காரிகையைப் பார்த்து கேலி செய்கின்ற கதையாக இருக்கிறது' என்ற வலிமையான உவமையின் மூலம் விவரிக்கப்படுகிறது.¹ இதன் மூலம், எதிர்க்கட்சி விமர்சனங்கள் வெறும் அரசியல் சண்டைகள் அல்ல, அவை தார்மீகப் போராட்டங்கள் (Moral Battles) என்ற கருத்தை விதைக்கப்பட்டு, கழகத்தின் அடித்தளம் களங்கமடையாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.

4.3. தமிழின உணர்வுடனான அறம்

கர்மவீரர் காமராசருக்குச் சிறப்புச் செய்வதை அரசியல் ஆதாயமாகக் கருதும் எதிர்ப்பாளர்களைக் கண்டிக்கையில், கலைஞர் திராவிட இயக்கத்தின் செயல்பாடுகள் இன உணர்வும் அறமும் சார்ந்தது என்று நிலைநிறுத்துகிறார். காமராசருக்கு நினைவுச் சின்னம் அமைப்பது, கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் ஒரு தமிழருக்குக் காட்டும் மரியாதை என்றும், இதில் அரசியலைப் பின்னுக்குத் தள்ளித் 'தமிழ் இன உணர்வு மட்டுமே முன்னுக்கு நின்றது' என்றும் அவர் கூறுகிறார்.¹ இந்த அறம் சார்ந்த நிலைப்பாட்டைப் பின்வரும் கவிதை வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன:

"அறம் தாங்கிப் பேசுவோம் நாம்!

அறம் தாங்கி நடப்போம் நாம்!

அண்ணன்வழி நம் வழி!

சுடுகாட்டு நெருப்பில் குளிர்காயும் குள்ளநரிகளின் வழியல்ல!" (க.க.4,க.எண்.141,பக்.127) 1

இந்த வரிகள், தி.மு.க.வின் செயல்பாடுகளை உயர்ந்த அறநெறித் தளத்தில் நிறுத்தி, எதிர்மறையான அரசியல் செய்வதைத் தவிர்க்கிறது.

V. மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையின் அரசியல் தர்க்கம் மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு

5.1. அதிகாரப் பகிர்வின் அவசியம்

மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை கலைஞரின் கடிதங்களில் மிகத் தீவிரமாகப் பேசப்படுகிறது. மாநிலங்கள் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி பெறவும், நாட்டின் பாதுகாப்பும் பலமும் மேலோங்கவும், மத்திய-மாநில அரசு அதிகாரங்களைப் பற்றிப் பேசி 'சுயாட்சி' வழங்குவது இன்றியமையாதது என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. மாநிலங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிதான் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி என்ற வலுவான தர்க்கத்தை அவர் முன்வைக்கிறார்.¹ மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்றும், தொழில் உரிமங்கள் வழங்குவது மாநில அரசின் உரிமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மத்திய அரசு எதிர்ப்பது, வளர்ச்சியில் தேவையற்ற தடைகளைப் போடுகிறது என்று விமர்சிக்கிறார்.

5.2. கலாச்சார அரசியல் குறியீடுகள்

மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கை வெறும் நிர்வாகக் கோரிக்கை மட்டுமல்ல; அது தமிழ் மொழியின், தமிழினத்தின் தன்மானம் மற்றும் வரலாற்றுப் பெருமையை மீட்டெடுப்பதற்கான போராட்டமாகும் என்பதை நிலைநிறுத்த, கலைஞர் கலாச்சாரப் படிமங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்.

மதுரைக் கோயிலில் திருமலைநாயக்கர் சிலை இருப்பதையும் (தமிழக அரசின் கட்டுப்பாட்டில்), ஆனால் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைக் கட்டிய இராஜராசோழன் சிலைக்குக் கோயிலில் இடம் மறுக்கப்படுவதையும் (மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது) ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார்.¹ இந்த உதாரணம், அதிகாரம் எங்கு குவிந்திருக்கிறது என்பதைத் தொண்டர்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்கான சக்திவாய்ந்த கலாச்சாரப் படிமமாகும். மத்திய அரசு, அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதோடு, கலாச்சார மையங்களின் கட்டுப்பாட்டையும் கையில் வைத்திருப்பதன் மூலம் தமிழர்களின் சுயமரியாதையைத் தாக்குகிறது என்று வாதிடுகிறார். எனவே, சுயாட்சி என்பது பொருளாதார முன்னேற்றம் மட்டுமல்ல, அது கலாச்சார அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கும் செயல்பாடு என்று நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

5.3. போராட்டத்திற்கான அழைப்பு

மாநில உரிமைகளுக்காக உறுதியுடன் போராடும் இளைஞர்களுக்குக் கவிதை நடையில் உத்வேகம் அளிக்கிறார்:

"நீ அரும்பு மீசை துடித்திடக் கேட்கிறாய்!

உன் தோள்கள் விம்முகின்றன!

எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை

நான் அவர்களை உனக்கு அடையாளம் காட்டப்போவதில்லை - காரணம்

அவர்கள் அடையாளம் தெரியாமல் அழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!" (க.க.2,க.எண்.37,பக்.29) 1

உரிமையைப் பெறப் போராடும் இளைய சமுதாயத்தின் வீரத்தைப் பாராட்டுவதுடன், அதிகாரப் பகிர்வுக்குத் தடையாக இருப்பவர்கள் காலப்போக்கில் 'அடையாளம் தெரியாமல் அழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று கூறுவதன் மூலம், வரலாற்று நீதி தங்களின் பக்கமே உள்ளது என்ற நம்பிக்கையை விதைக்கிறார்.¹

VI. சமூக நலத்திட்டச் சாதனைகள்: சரித்திரமும் சாதனையும்

கலைஞரின் கடிதங்கள், திராவிட இயக்கம் வெறும் மொழிக் காப்பாளர் மட்டுமல்ல, ஏழைகளின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தும் சமூகக் கட்டுமானவாதிகள் (Social Constructors) என்பதைக் காட்டுகின்றன. பல ஆண்டுகாலமாக வறுமையோடு போராடியவர்களின் கண்ணீர் கவனிப்பாரற்றுப் போயிருந்த நிலையில், தி.மு.க. அரசு அவர்களின் அடிப்படைத் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது.¹

6.1. சாதனைகளின் வரையறை

கலைஞர் தனது அரசின் சாதனைகளை, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பணிகள் ('சரித்திரம்') மற்றும் சமூகநலன் சார்ந்த பணிகள் ('சாதனை') என்று இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார். பாஞ்சாலம் பகுதிக்குச் சென்று, வீரம் கமழும் நறுமணத்துடன் கோட்டையைச் சீர்செய்வது மற்றும் வள்ளுவர் கோட்டம் கட்டுவது ஆகியவை திராவிடக் கொள்கைகளின் கலாச்சார வேர்களைப் பாதுகாக்கும் 'சரித்திரம்' ஆகும்.

ஆனால், ஏழைகளின் வாழ்வை உயர்த்துவது சமூக நீதிக்கான 'சாதனை' ஆகும். இந்த வேறுபாட்டை அவர் கவிதை நடையில் அழகாகப் பதிவு செய்கிறார்:

"மாடகூடங்கள் அமைந்தது - சரித்திரம்

மண்ணில் நெளிந்தோர்க்கு

வீடுகள் அமைத்து வழங்கியது - சாதனை

எனவே, சாதனையும் புரிந்தோம்!

சரித்திரமும் படைத்தோம்!" (க.க.6,க.எண்.205,பக்.78) 1

இந்தச் சாதனைகளின் பட்டியலில் அரிஜனங்களுக்கு 35,000 இலவச வீடுகள், கட்டபொம்மன் சந்ததிக்கு இலவச வீடு, பால் பவுடர் தொழிற்சாலை, மற்றும் 39,000 பேருக்குக் கண்ணொளி வழங்கிய திட்டம் ஆகியவை அடங்கும்.¹

6.2. மக்களின் அங்கீகாரம்

நலத்திட்டங்களால் பயனடைந்த மக்கள், தங்கள் ஆதரவை வெளிப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களின் இதயச் சுவர்களில் 'தி.மு.க. வாழ்க!' என்று எழுதப்பட்டிருப்பதை யார்தான் அழிக்க முடியும் என்று கூறும் கலைஞர் ¹, அரசின் திட்டங்கள் மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்திய நிரந்தரமான தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இது அரசியல் ரீதியாகப் பெறப்பட்ட ஒன்றல்ல; மாறாக, கழகம் ஆற்றிய நலப்பணிகளால் பெறப்பட்ட ஓர் உணர்வுபூர்வமான அங்கீகாரம் ஆகும். எனவே, தனிப்பட்ட தொண்டனின் நேர்மையான செயல்பாடு, ஒட்டுமொத்த கழகத்தின் சமூக முக்கியத்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் பொறுப்பாகிறது.

கலைஞரின் கடிதங்களில் வெளிப்படும் பிரதான கருத்தியல் கூறுகளை அட்டவணை 1 விளக்குகிறது.

Table 1: கலைஞரின் கடிதங்களில் வெளிப்படும் பிரதான கருத்தியல் கூறுகள்

கருத்தியல் கோளம் (Domain)	மையக் கொள்கை (Core Principle)	கருத்தைக் கூறும் கவிதைநடைச் சான்று (Poetic Evidence)	விளக்கக் குறிப்பு (Annotation)
சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவம்	பகுத்தறிவு, சமூகநீதி, சமத்துவம்	"பகுத்தறிவு பளிச்சிடும்! சமூகநீதி என்னும் சங்கு முழங்கும்!" ¹	ஏழையின் வாழ்வை அபகரிக்காமல், சமத்துவம் பெற இணைந்து செயல்படுதல்.
தனிநபர் ஒழுக்கம் மற்றும் போராட்டம்	நேர்மை மற்றும் நாணயம்	"தேன் பாகெனும் பேச்சு! ஆனால் அதிலே தேளின் விஷம்!" ¹	உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசும் உள்ளம் படைத்தவர்களை நம்பி மோசம் போகக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கை.
அரசியல் மற்றும் அமைப்பு நிர்வாகம்	கொள்கைப் பிடிப்பு மற்றும் தியாகம்	"கொள்கையில்லையேல் ஆவி இல்லை! பதவி என்பது அணிகலன்!" ¹	பதவி ஆசையைத் துறந்து, உயர்ந்த கொள்கைக்காகத் தியாகம் செய்தல்.
மாநில உரிமைகள் மற்றும் கூட்டாட்சி	மாநில சுயாட்சி	"நீ அரும்பு மீசை துடித்திடக் கேட்கிறாய்! உன் தோள்கள் விம்முகின்றன!" ¹	உறுதியான நெஞ்சத்துடன் அதிகாரப் பகிர்வுக்கான போராட்டத்தைத் தொடர இளைய தலைமுறைக்கு அழைப்பு.

VII. மக்களின் நம்பிக்கையும் கடமையாற்றும் உறுதியும்

7.1. கழகத்தின் தேசிய முக்கியத்துவம்

கழகம் மதிப்புமிக்கது, பயன்தரவல்லது, நாட்டுக்குத் தேவைப்படுவது, பெரியதோர் பணியினைச் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பினை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்ற கருத்து கடிதங்களில் ஆழமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, அமைப்பிற்கு ஏதேனும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டால் 'நாடே அதிர்ச்சியுற்று நிற்கிறது' என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார்.¹ இந்த விளக்கம், கழகத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பொதுமக்களின் உணர்வுபூர்வமான பார்வையில் நிலைநிறுத்துகிறது.

7.2. அமைப்பின் நிரந்தரத் தன்மை

அரசியல் சலசலப்புகளுக்கு மத்தியில், கழகத்தின் நிரந்தரத் தன்மையை வலியுறுத்த வேண்டியது தலைமைக்கு அவசியமாகிறது. பெருங்கவிஞர் டென்னிசனின் 'சிறற்றுவி' பற்றிய கருத்தைப் பயன்படுத்தி, கலைஞர் கழகத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதி அளிக்கிறார்:

"கழகம் நிலையாக இருக்கும்

அமைப்பு ரீதியாக இயங்கும்

அமைதி காத்து பணிபுரியும்" (க.க.6,க.எண்.201,பக்.55) 1

'மனிதர்கள் வருவார்கள், மனிதர்கள் போவார்கள், நான் நிலையாக இருப்பேன்' என்ற நீரோடையின் குணாதிசயத்துடன் கழகத்தின் குணாதிசயத்தை ஒப்பிடுவது, அரசியல் தலைவர்கள் மாறினாலும், இயக்கம் அதன் கொள்கை மற்றும் கட்டமைப்பின் மூலம் நிலையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தொண்டர்கள் மத்தியில் பலப்படுத்துகிறது.

7.3. தூதுப் பாடல்களின் மூலம் பாசப் பிணைப்பு

கலைஞரின் கடிதங்களில் காணப்படும் 'தூதுப் பாடல்கள்', தலைமைக்கும் தொண்டனுக்கும் இடையிலான அரசியல் உறவை 'அழியாப் பாசத்தின் சின்னமாக' மாற்றுகிறது. 'காற்றே காற்றே நில்லாயோ' என்ற பாடலின் மூலம், பாசத்தைக் கவிதை மூலம் தூது அனுப்புகிறார்.¹ 'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்?' என்ற வற்றாத பாசத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், தொண்டர்கள் தங்கள் தலைவரிடம் கொண்டுள்ள பிணைப்பு, வெறும் அரசியல் எதிர்பார்ப்புகளால் ஆனது அல்ல, மாறாக ஆழமான குடும்பப் பாசம் போன்றது என்ற உணர்வை உருவாக்குகிறார்.

கலைஞரின் கவிதை நடையானது, கடமையை மறவாமல் ஆற்றிக்கொண்டே இருக்கவும், என்றும் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரியவனாக வாழவும் அறிவுறுத்தி, இயக்கத்தின் எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்புகிறது.¹

VIII. முடிவுரை: கலைஞர் கடிதங்களின் நிரந்தரத் தாக்கம்

கலைஞரின் கடிதங்களில் உள்ள கவிதைநடை, திராவிட இயக்கத்தின் அரசியல் தத்துவத்தைப் போதிக்கும் உயரிய கல்வி நூல்களாகச் செயல்பட்டன என்பதை இவ்வாய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது. கலைஞர், கவிதைநடையைப் பயன்படுத்தி, தொண்டர்களுக்குப் புதிய உத்வேகத்தை அளித்தார், அரசியல் எதிர்ப்புகளை அறநெறிப் போராட்டமாகச் சித்தரித்து சமாளித்தார், கொள்கைக்கான தியாகத்தை நிறுவனமயமாக்கினார். மேலும், நலத்திட்டங்களை 'சரித்திரம் மற்றும் சாதனை' என்ற இரு தளங்களில் நிறுவி, இயக்கத்தின் சமூகப் பங்களிப்பை நிலைநிறுத்தினார்.¹

இந்த இலக்கிய வடிவம், தமிழ் அரசியல் உரையாடலில் ஒரு தனித்துவமான பாணியை நிறுவியுள்ளது. கலைஞரின் நடை, சிக்கலான அரசியல் சித்தாந்தங்களை, பொதுமக்களால் எளிதில் உள்வாங்கக்கூடிய, உணர்ச்சிபூர்வமான கவிதை வரிகளாக மாற்றியது. இதன்மூலம், அவரது கருத்துகள் 'கவலையில் உழல்வோர்க்கு நம்பிக்கையூட்டி, கற்கண்டாக இனித்து வாழ்வில் கண்ணீர் துடைக்கும்' ஆற்றல் வாய்ந்ததாக மாறின.¹

எதிர்கால ஆய்வாளர்கள், கலைஞரின் கடிதங்களில் காணப்படும் நகைச்சுவை, அங்கதம் மற்றும் உவமைக் கூறுகள் (Rhetorical Devices) குறித்தும், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவரது அரசியல் உத்திகள் கவிதை நடையில் எவ்வாறு மாறுபட்டன என்பது குறித்தும் ஆழமான மொழியியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம்.

IX. மேற்கோள் தரவுகள் மற்றும் துணைநூற் பட்டியல்

ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கலைஞரின் கடிதங்களின் தொகுதி மற்றும் மேற்கோள் குறியீடுகள், பின்வரும் அட்டவணையில் கல்விசார் நோக்கங்களுக்காகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

Table 2: பிரதான ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கடிதங்களின் குறியீட்டுத் தொகுப்பு

ஆதாரக் குறியீடு (Source Abbreviation)	கடித எண் (Letter No.)	பக்க எண் (Page No.)	மையக் கருத்து (Key Theme)	மேற்கோள் (Citation Example - MLA Style)
க.க.1 (K.K.1)	7	35	முயற்சி மற்றும் சுறுசுறுப்பு	(மு. கருணாநிதி, க.க.1, 7: 35) ¹
க.க.1 (K.K.1)	24	118, 120	அரசியல் நேர்மை மற்றும் எதிர்ப்பின் வஞ்சகம்	(மு. கருணாநிதி, க.க.1, 24: 118-120) ¹
க.க.2 (K.K.2)	35	19, 20	தடமாறிய தோழர்களுக்கு அழைப்பு	(மு. கருணாநிதி, க.க.2, 35: 19-20) ¹
க.க.2 (K.K.2)	37	29	மாநில சுயாட்சிக்கான போராட்டம்	(மு. கருணாநிதி, க.க.2, 37: 29) ¹
க.க.6 (K.K.6)	205	78	சரித்திரமும் சாதனையும்	(மு. கருணாநிதி, க.க.6, 205: 78) ¹
க.க.7 (K.K.7)	228	39	சோதனைதான் சாதனை	(மு. கருணாநிதி, க.க.7, 228: 39) ¹

துணைநூற் பட்டியல் (References - MLA Style)

கலைஞரின் கடிதங்கள் தொகுக்கப்பட்ட இந்த ஆய்வுக்கான முதன்மை ஆதாரம் பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது:

1. மு. கருணாநிதி. *கலைஞர் கடிதம்*. தொகுதி 1-7. அபிராமி நிலையம், 1986.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.